

PD Kočevje, MLADINSKI ODSEK

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih v letu 2019

12. 1. 2019

Pohod mladih planincev na Lubnik

Sobota, 12.1.2019 – dan, ki bi ga bilo, kot bi rekla moja babica, » smrtni greh » preživeti ob pospravljanju, gledanju televizije in igranju na računalnik. Hoja, sveži zrak, nova poznanstva, prijateljstva, hribi, gozd, dobrote iz nahrbtnikov, drobne nagajivosti, razgled in občutek zadovoljstva na vrhu so nekaj tako veličastnega, da se jih z besedami ne da opisati. To moraš preprosto doživeti in občutiti.

52 mladih planincev iz vseh treh kočevskih osnovnih šol se je z vodniki in mentorji zbralo ob osmi uri na avtobusni postaji v Kočevju in pred šolo v Stari Cerkvi. Bilo nas je toliko, da je bil avtobus premajhen in mu je moral pomagati še kombi. Vožnja je bila prijetna, saj se v letošnjem letu še nismo videli in je bilo ogromno tem za prijeten klepet. Že med vožnjo smo občudovali zasnežene vrhove gora in poiskali kočjo na vrhu hriba, ki je bil naš cilj. Po prihodu v Škofjo Loko smo pomalicali, nato pa v urejeni koloni prečkali mesto. Nad gradom so planinci starejše skupine pospešili korak, mlajši pa smo malo počasneje krenili po strmi in kamniti poti. Imeli smo veliko srečo, da so bila tla ravno prav pomrznjena, zato ni bilo nikjer blata in nikjer ni drselo. Med hojo smo opazovali reko Soro, stare mestne hiše z bogatimi fasadami, grad z ohranjenim obzidjem, zanimiva drevesa, množico jelk, delavce pri spravlilu lesa in še in še. Srečevali smo številne pohodnike in vsi so bili navdušeni nad našo vztrajnostjo. Po triurni hoji v strmino smo tudi najmlajši dosegli cilj – kočjo na Lubniku na 1025 metrih višine. Nihče več ni bil utrujen, vse je prevzel občutek sreče in zadovoljstva ob pogledu v dolino in na oddaljene vršace s Triglavom na čelu. Sedaj vsi vemo zakaj ima tako ime, saj so se res lepo videle vse tri njegove glave. Na orientacijski plošči smo prešteli že osvojene vrhove v okolici in tiste, ki bi jih še radi obiskali.

Potem pa kot običajno – malica, izpolnjevanje dnevnikov, druženje, fotografiranje in odhod v dolino. Vračali smo se po isti poti. V dolino je šlo lažje in hitreje. Kljub temu smo potrebovali za spust polni dve uri. Med vožnjo proti domu se je že stemnilo. Starši so nas čakali že malo zaskrbljeni, pa kaj smo mi krivi, če je na pohodih tako lepo, dnevi so pa tako kratki.

Za mladinski odsek PD Kočevje

napisala Majda Terbuc

16. 2. 2019

Pohod mladih planincev na Sinji vrh

Pisal se je 16. februar 2019, pri $-5\text{ }^{\circ}\text{C}$, ob 7. uri zjutraj, ko se je 57 mladih planincev vseh treh kočevskih osnovnih šol odpeljalo raziskovat in prehodit novo planinsko pot. Zbrali smo se na dveh tradicionalnih zbirnih mestih, seveda pa ne sami, ampak ob usklajeni ekipi mentoric in vodnikov. Med vožnjo proti izhodiščni točki smo naše poglede usmerjali na Slivnico, notranjski Snežnik, elektro vetrnico, Nanos in po Rebrnicah v Vipavsko dolino.

Po dobrih dveh urah vožnje so bili želodčki naših planincev že pošteno lačni, kajti za večino je bil čas za prvi obrok dneva. Tako smo se v Ajdovščini okrepčali z dobrotami iz nahrbtnikov in se malo razgibali. Vodnica pa se je v tem času že pogovorila s planinskim vodnikom in prijateljem Mirkom, domačinom iz Ajdovščine, kot pravi sam. Pot smo vsi skupaj nadaljevali v smeri Col-Predmeja. Naša številčna skupina se je med vožnjo še malo povečala, pridružila se nam je znanka Špela, pod Sinjim vrhom pa še Damjan in dolgoletni znanec ter enkratni vodnik Bogdan, vedno pripravljen priskočiti na pomoč, kadar hodimo po teh krajih. V takšni zasedbi smo se za pohod pri božjem znamenju razdelili v dve skupini, mlajši in starejši mladi planinci, ter začeli šteti svoje korake na poti po robu Trnovskega gozda. Pod nami se je širil lep razgled na Vipavsko dolino z Ajdovščino, polja in vinograde, za nami pa sta ostajala Čaven in Golaki, ki smo ju osvojili že pred leti. Med hojo nas je ves čas spremljalo jasno nebo in žarki sonca. Da smo še vedno v času zime, so nas sem in tja spomnile zaplate snega, a teh je bilo res le za vzorec. Malo daljši postanek smo imeli pri hiši gospoda Nika, ki ima v neposredni bližini svojo lastno zvezdarno. Tam smo preko računalniškega sistema videli in izvedeli mnoge zanimivosti o zvezdah in vesolju. Gospod Niko nas je pospremil do Kamnitega polža, kakor ga imenujejo domačini, visokega stožca in Otlškega okna. Zelo doživeto in navdušujoče nam je pripovedoval o njunem nastanku. O možu Damjanu, ki je z golimi rokami kopal, valil in znosil na tisoče kamnov z dna zasute kotanje. Zlagal jih je v obliki spirale od vrha proti dnu vrtače. Več kot je bilo zloženega kamna v spiralo, niže se je lahko spuščal s svojim zidom. Večkrat je prespal kar v šotoru sredi gozda v bližini gradbišča in se vrnil domov, ko res ni več prenesel samote. Minilo je leto in zima in na pomlad je vse, kar je naredil, podrl. Ugotovil je, da spirala, ki si jo je začrtal s prostim očesom, ni geometrijsko natančno narejena. Natančneje načrtovano delo, ponovno kopanje in praznjenje vrtače, ko je z znojem močil kamenje, ki ga je nosil ali potiskal po bregu navzgor, je podaljševal in izdelal hiperbolično spiralo. S pomočjo očeta je na koncu spirale izdelal še 3,6 metra visok stožec. Z ljudsko pripovedjo o hudiču je malo naprej pozornost otrok usmeril v nastanek Otlškega okna, ki predstavlja lep kraški pojav in naravno znamenitost Slovenije.

V nadaljevanju poti smo večkrat prečili kamnite ograde med senožetmi, pašniki in njivami, levo in desno pa so naravo že krasili zvončki, žafrani in telohi. Naš cilj in gostišče na Sinjem vrhu smo že videli, a male in utrujene nogice so morale premagati še lep del asfaltne poti. Prijazni lastniki gostišča so na višini 1002 metra sprejeli naša naročila in nas lepo postregli. Ko smo napolnili izpraznjene baterije, smo zopet lažje razmišljali. Da pa ne bi šlo vse v pozabo, smo z orisi in vtisi s poti izpolnili planinske dnevnik.

V čudovitem sončnem in toplem dnevu, pri $18\text{ }^{\circ}\text{C}$, sredi zime po koledarju, je sledil spust po košenici čez drn in strn, kjer ni manjkalo otroškega vriska. Na cesti pa se je zopet vzpostavil red in v koloni smo drug za drugim sestopili do bližnjega parkirišča in naših dveh avtobusov. Poslovnili smo se od prijateljev vodnikov, se zahvalili za pomoč pri vodenju, prijetno družbo in vse izrečene zanimivosti o krajih.

Mladi planinci smo v razgibani hoji gor – dol – gor – dol vse do 1000 metrov prehojene višinske razlike preživeli še en dan v naravi in ne za štirimi stenami ali pred elektronskimi napravami. To šteje in daje še večjo vrednost planinskemu pohodu.

Za Mladinski odsek PD Kočevje:

Melita Berlan in Zinka Levstek

9. 3. 2019

Planinski pohod po Jurčičevi poti

Že zgodaj zjutraj, kot imajo planinci nasploh v navadi, ko se odpravljajo na kak nov planinski podvig, smo se mladi planinci vseh treh OŠ na Kočevskem ter mentorice in vodnici podali na nov pohod.

Nismo se še udeležili pohodniške pešpoti po Jurčičevi poti, zato smo le-to storili v soboto, 9. 3. 2019. Pot je poimenovana po pisatelju Josipu Jurčiču, ki je potekala v dveh etapah, od Višnje Gore do Muljave ter od tam do reke Krke oziroma njenega izvira.

Mestno jedro Višnje Gore je bilo naša izhodiščna točka pohoda. Pot se je začela hitro vzpenjati, nato se je vila bolj po ravnici z majhnimi vzponi in spusti. Hodili smo skozi več naselij, skozi gozd in travnike. Lahko smo opazovali lepo urejene kmetije. Vmes se nam je razkrival že kar spomladanski razgled po dolenski pokrajini. Nadaljevali smo po poti, ki jo je vsakodnevno prehodil Jurčič od doma do šole in nazaj. Njegove poti so bile navdih za njegova številna literarna dela. Malce utrujeni smo prispeli na Jurčičevo domačijo na Muljavi, ki predstavlja tudi muzej na prostem. Naša mentorica nam je povedala nekaj zanimivih detajlov o Josipu Jurčiču in literarnih osebah v njegovih delih, zlasti o Krjavlju. Od tam smo nadaljevali pot do Krške jame, kjer nam jo je turistični vodič na zanimiv način razkazal. Bila je res vredna našega ogleda! Pred vhomom v jamo smo lahko opazovali stalni kraški izvir Krke. Na bližnjem travniku smo se odpočili in kot da bi imeli pravi piknik, smo se na travici nastavljali redkim sončnim žarkom ter sproščeno pomalicali, nazadnje pa še napisali oz. narisali vtise v Planinski dnevnik.

Zopet smo se peš odpravili nazaj v Muljavo in od tam se po več urah hoje odpeljali z avtobusom nazaj proti Kočevju.

Lep planinski pozdrav!

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Polonca Kalič

13. 4. 2019

Pohod mladih planincev na Kofce

Vsako leto se meseca aprila začne za učence vseh treh kočevskih osnovnih šol obdobje tekmovanj, prireditev in raznih dejavnosti. Tudi v soboto, 13. 4. 2019, ni bilo nič drugače. Potekalo je državno matematično tekmovanje, šahovsko tekmovanje, tabor za nadarjene učence in še kaj. Kljub temu se je 44 mladih planincev z mentorji in vodniki udeležilo pohoda na Kofce.

Kot običajno smo se zbrali že ob sedmih zjutraj. Poiskali smo svoje prijatelje in se v prijetnem klepetu brez počitka odpeljali do Podljubelja. Ker nam je v želodčkih že močno krulilo, je bilo prvo opravilo malica. Potem pa v kolono in pot pod noge.

Sprva smo hodili po makadamski poti, ki se je zmerno vendar vztrajno vzpenjala ob potoku Jezernica. Zaradi obilnega dežja je bilo vode obilo in je z glasnim žuborenjem poskakovala po kamenčkih. Med še zaspanimi drevesi se je v siju sveže zelene barve bohotil čemaž. Bilo ga je toliko, da je cel gozd dišal po česnu. Vodnica Zinka nam ga zaradi varnosti ni pustila nabirati, smo si ga pa podrobneje ogledali. Nekaj metrov višje so nas markacije usmerile na travnato pobočje. Mimo lesene kočice in velikanske skale smo vzpon nadaljevali v smeri Kala. Ob stezici ni bilo več čemaža ampak veliko, veliko belega teloha. Po občasno zelo blatnem kolovozu nas je pot vodila mimo številnih jam v kamnitih stenah do velikega ograjenega pašnika. Ob robu gozda smo si v snežnih zaplatah vsaj malo očistili blatne čevlje. Na kopastem vrhu smo zagledali svoj cilj, Planšarski dom na Kofcah. Za njim pa nekaj prečudovitega, strme vrhove gora pokrite z bleščeče belim snegom. Vsi smo pozabili na utrujene noge. Polni energije smo stekli do kočice, ki stoji na 1488 metrih višine. Kako se je po triurnem vzponu prilegel počitek v lepo urejeni kočici z zelo prijaznim skrbnikom. Zadišalo je po slastnih štrukljih in toplim kakavu. Ker pa smo planinci težko na miru, smo kmalu pospravili in se pred kočico lovili, plezali po plezalni steni, se spuščali po toboganu.

Po skupnem fotografiranju smo se po drugi strani hriba spustili v dolino. Po dveh urah spusta smo se avtobusa zelo razveselili. Nekateri so med vožnjo zaspali, večine pa še tako naporen pohod nikoli ne utruje.

Za Mladinsko odsek PD Kočevje

Majda Terbuc

18. 5. 2019

Pohod mladih planincev na Španov vrh

Na oblačno in nič kaj toplo majsko soboto, 18. maja, smo se mladi planinci vseh treh kočevskih osnovnih šol z mentoricami podali na pot proti Gorenjski. V malce okrnjeni postavi, saj so imeli mnogi mladi planinci in planinke različna tekmovanja, smo se odpravili proti Španovemu vrhu. Po dvourni vožnji z avtobusom smo prispeli na Jesenice, od tod pa smo se vzpeli do izhodiščne točke – Planine pod Golico, kjer smo pomalicali, si optali nahrbtnike ter kljub kislemu vremenu vzeli pot pod noge. Čeprav je bila pot blatna in drsna, ni bila preveč naporna, čas pa smo si krajšali s klepetanjem in opazovanjem čudovite narave. Navdušeni smo bili nad travniki čudovitih dišečih narcis. Bele preproge, stkane iz nežnih narcis, so bile v daljavi videti kot zaplate snega. Zaradi sivih oblakov, pršenja dežja in malce nižjih temperatur se nam je sneg zdel čisto verjeten pojav. Pobočja pod Golico so znana po dišečih belih cvetovih narcis oziroma ključavnic, kot jim še pravimo. Nežne cvetlice cvetijo maja in junija, zato je pohod na Golico ali okoliške vrhove najlepše načrtovati prav v tem času. Pot nas je vodila po gozdni poti, kjer smo uživali v svežini spomladanskega gozda in se pod mogočnimi smrekami skrili pred kapljicami dežja, ki je občasno rahlo pršel z neba. Na poti smo preskočili nekaj gozdnih potočkov in tu in tam naleteli na zaplato gostega blata, ki smo se ji poskušali izogniti tako, da smo si utrli pot kar med podrastjo.

Na poti proti Španovemu vrhu smo v obeh smereh srečali veliko zadihanih tekačev, saj je na ta dan potekalo tekmovanje 6 ur Španovega vrha, na katerem se tekmovalci v šestih urah poskušajo čim večkrat povzpeti na vrh omenjene gore in se spustiti z njega. Nekateri tekmovalci so bili res dobro telesno pripravljene in so nas tudi navkreber z lahkoto prehiteli. Srečali smo celo tekača, ki je povedal, da je tekmoval na newyorškem maratonu. Morda pa se jim kdaj celo pridružimo, kdo ve?

Naša prva destinacija je bil v meglice ovit Španov vrh, od koder smo se vrnili na planinsko pot proti Javorniškemu rovtu in zadnji postojanki, planinskemu domu Pristava tik nad vasjo Javorniški Rovt. Planinski dom je nekdanja Zoisova pristava z vklesano letnico 1641, ki je zaradi zgodovinskega pomena zaščiten. Lastnica zgradbe in pripadajočega posestva, ki je danes preurejeno v piknik prostor z igrali, je bila Železarna Jesenice. Železarna je dom leta 1953 odstopila PD Javornik-Koroška Bela z namenom, da v njem uredi planinsko postojanko.

Pri planinskem domu smo se okrepčali in kljub vlažnemu in razmeroma hladnemu vremenu pojedli ves točeni sladoled, kar so ga imeli na zalogi! Mladi planinci in planinke so vestno izpolnili svoje planinske dnevniške ter narisali ali zapisali svoje vtise o pohodu. Še malica in kakšen posladek, obvezno skupinsko fotografiranje in hop na avtobus, ki nas je čakal na bližnjem parkirišču. Domov smo prišli zadovoljni z uspelim pohodom in polni nove energije za zadnje obveznosti pred hitro bližajočim se koncem šolskega leta.

Tinkara Hodnik za MOPD Kočevje

8. 6. 2019

Poročilo pohoda mladih planincev na Mariborsko Pohorje

V soboto, 8. 6. 2019, smo se mladi planinci PD Kočevje v zgodnjih jutranjih urah podali na zaključni pohod v šolskem letu 2018/2019 na Mariborsko Pohorje. Kot je za zaključne izlete v navadi, so se nam tudi tokrat na pohodu pridružili starši. Po dobrih dveh urah vožnje z udobnim avtobusom smo prispeli na izhodišče naše poti – tako imenovani Bellevue oziroma Bolfenk ob istoimenskem hotelu in vzpenjači. Mladi planinci in planinke so še pred pohodom v dar dobili naglavne trakove z logotipom kočevskega planinskega društva, ki so si jih z velikim zadovoljstvom in ponosom zavezali okrog glave ali roke oziroma z njimi okrasili svoje nahrbtnike. Krožno pot po gozdu in travnikih smo začeli z zmernim tempom. Krajši postanek za hitro malico in žigosanje Dnevnika mladega planinca smo naredili pri Mariborski koči (1086 m), ki je tudi prva točka Slovenske planinske poti. Po treh urah hoda smo prispeli do naše končne postaje – Ruške kočje na Arehu (1246 m). Pri koči smo si nekateri privoščili slastno pohorsko omleto z obilico sladke smetane ali tradicionalno enolončnico z ješprenjem, tremi vrstami mesa in zelenjavo – pohorski pisker. V prijetnem vzdušju in ob pravi glasbi smo se pri koči podružili in obujali spomine na pretekle skupne pohode. V neposredni bližini Ruške kočje, priljubljene postojanke tako "pravih planincev" kot tudi nedeljskih izletnikov, stoji cerkvice Sv. Areha z bogato zgodovino. Viri trdijo, da naj bi na istem mestu stala že vse od 15. stoletja. Blizu cerkve so našli tudi majhno kapelo, kjer se nahaja izvir pitne vode, za katero pravijo, da naj bi imela zdravilne moči.

Med počitkom so se nad nami začeli nabirati temni oblaki, vendar nam je dež tokrat prizanesel. Po postanku in kosilu smo se do izhodišča vračali po drugem delu krožne poti. Na poti smo se za nekaj minut ustavili pri 20 metrov visokem razglednem stolpu. Spoznali smo, da je med nami kar precej pogumnežev, saj so se na razgledno ploščad podali celo prvošolci! Z vrha stolpa se nam je odprl čudovit razgled na Maribor in okoliške vrhove. Tik preden smo se utrujenih nog in nasmejanih obrazov ponovno vkrcali na avtobus za domov, so pridni mladi planinci prejeli planinske znake. Najpomembnejši, zlati planinski znak, je prejelo osem planink in planincev: Stela Poje, Lana Štimac, Lana Režonja, Gabrijela Vukan in Žiga Zajec iz Osnovne šole Ob Rinži in Vid Dejak, Nik Bartol, Inja Vidic iz Osnovne šole Stara Cerkev. To so mlade planinke in planinci, ki planinski krožek obiskujejo že od drugega razreda osnovne šole, avgusta pa se bodo vzpeli tudi na Triglav. Na poti smo se ustavili še na obveznih trojanskih krofih, pozno popoldne pa smo prispeli nazaj v Kočevje.

Vsem planinkam in planincem želimo dolgo poletje in čim več uspešnih vzponov!

Za MOPD Kočevje Tinkara Hodnik

20. 8. 2019

Pohod mladih planincev na Triglav

Tudi letos smo se mladi planinci odpravili na vrh Triglava.

Stela Poje, Lana Štimac, Gabrijela Vukan, Žiga Zajec, Nik Bartol in Vid Dejak smo bili tisti, ki smo vsa leta pridno sodelovali v Mladinskem odseku PD Kočevje. Pod vodstvom vodnika Tomaža Špeharja in v spremstvu vodnice Branke Rajner ter vodnikov Toneta Ožbolda, Milana Mlakarja, dveh izkušenih planincev Željka Bistroviča in Francija Šalamona smo dosegli cilj.

V torek, 20. 8. 2019, smo se zgodaj zjutraj odpravili na pot proti Pokljuki (1340 m), kjer smo si naredili nahrbtnike in se odpravili na dolgo pot. Z nasmejanimi in navdušenimi obrazi ter dobre volje smo prišli do Planine Konjščice (1438 m), ki je bila tudi naša prva postojanka. Sledil je vzpon do Studorskega prevala (1892 m), kjer smo srečali s sončnimi žarki obsijanega kozoroga, ki je pritegnil pozornost vseh pohodnikov. Do Vodnikovega doma (1817 m) smo hodili pretežno navzdol, saj leži 70 m nižje od Studorskega prevala. Ko smo prispeli tja, smo imeli daljšo pavzo, da smo lahko pojedli sendviče za dodatno energijo, hkrati pa smo uživali ob pogledu na Planiko, kjer bomo prenočili, in na Triglav, ki ga je zajel oblak megle. Pot do Planike (2401 m) nam je bila veliko lažja, kot smo pričakovali. Ustavili smo se tudi na Konjskem sedlu (1782 m) in se zabavali z vodniki, tako da je čas hitreje minil. Med potjo smo srečali veliko planincev, ki so nam zaželeli srečno pot, kar nas je okrepilo in spravilo v boljšo voljo. Na Planiki smo se po kratkem počitku razporedili k vodnikom, si naredili opremo, se »pofotkali« in se odpravili do najvišje ležeče točke v Sloveniji. Pot nam je bila tuja, saj se s takšno potjo do sedaj še nismo spopadli. Mimo grebena in Malega Triglava smo se povzpeli do samega vrha in zagledali Aljažev stolp (2864 m). Na vrhu je potekal tudi krst, kjer so nam vodniki zastavili vprašanja o gorah in poti na Triglav. Vreme nam je bilo zelo naklonjeno, saj smo z vrha videli celo morje in na njem ladjo. Za nameček pa se nam je prikazala še "avra", kar tudi ni tako pogost pojav. Za večjo varnost so bili po poti postavljeni klini, na katere smo bili ves čas pripeti. Nazaj v dom smo prispeli, ko je že padel mrak. Končno smo po napornem dnevu poklicali domov, pojedli nekaj na žlico in se odpravili v sobe ter v trenutku zaspali. Naslednji dan smo se ob 7. uri odpravili po strmi poti navzdol. Večji del poti smo hodili v tišini, saj smo bili utrujeni od prejšnjega dne, hkrati pa smo bili osredotočeni na pot, saj so bili kamni, po katerih smo hodili, zelo spolzki. Po šestih urah hoje smo končno veseli zagledali avtobus in se odpravili proti domu. Pohod nam bo vsem ostal v lepem spominu in z veseljem se bomo čez nekaj let znova povzpeli na veličastni Triglav.

Za pomoč se zahvaljujemo sponzorjem: Županovemu skladu, Melaminu d.d., Komunalni Kočevje, Intersocksu in PKT- ZUM- u d.d.o iz Kočevske Reke.

Za MO Kočevje

Lana Štimac, Stela Poje, Žiga Zajec in Branka Rajner

6. 10. 2019

Mladi planinci na taboru v Kranjski Gori

Dvodnevnega planinskega tabora so se lahko udeležili mladi planinci, ki so lani pridno premagovali planinske ture. Tako se je v soboto, 6. 10. 2019, ob šestih zjutraj, zbralo na avtobusnih postajah 50 učencev, vodnici Zinka in Branka, mentorice iz vseh treh šol in še nekdanja planinka Klara.

Prijazen šofer nas je z vmesnim postankom na Voklem varno pripeljal v Kranjsko Goro naravnost pred dom. Pričakal nas je skrbnik Aleš. Potovalke smo odložili v avlo in se takoj peš podali do jezera Jasna. Ogledali smo si znamenitosti ob jezeru, se sprehodili okoli njega, se sproščali v gibalnih igrah in naredili razpored planincev po sobah. Usklajevali smo ga tako dolgo, dokler niso bili vsi zadovoljni.

Po slastnem kosilu smo se namestili po sobah, pogrnlili postelje in se pripravili za pohod na Vitranc. Med vzponom smo zaradi nenehnega dogajanja okoli nas čisto pozabili na utrujenost. Številni turisti so se na vrh peljali s sedežnico, v dolino pa so mimo nas drveli gorski kolesarji in sankarji. Pri Bedančevi koči smo se igrali na igralih in v labirintu. Ko smo se malo odpočili, smo se vrnil v dolino. Med potjo se je Daša spomnila, kje imajo najboljši sladoled. Z veseljem smo ji sledili do slaščičarne Lučka. Sladoleda smo si lahko natočili v posodice po lastni želji in spretnosti in po svojem okusu posuli z raznovrstnimi dodatki. V dom smo se vrnil ravn v času večerje. Kljub sladoledu smo vse pojedli. Po večerji smo izpolnili dnevnik in ustvarjali v delavnicah. Nizali in vozlali smo zapestnice, igrali namizni tenis, plezali po plezalni steni in delali vozle. Ker je rahla ploha med tem že ponehala, smo šli še na pohod z lučkami. Vrnili smo se ob desetih, ravno pravi čas za odhod v postelje. Nekateri so hitro zaspali, drugi pa še klepetali in se smejali. Že ob šesti uri zjutraj so se zaslišali prvi glasovi in koraki. Pospravili smo sobe, vse zložili v kovčke in pripravili nahrbtnike za pohod. Po zajtrku (žgancih z mlekom, kosmičih ali malsu in marmeladi), smo kovčke prinesli v avlo in se z avtobusom odpeljali do Rateč. Seveda smo se ustavili še na Zelencih in veliko izvedeli o njihovem nastanku. Nato pa peš do Planice. Tu so pridno trenirali skakalci, moški in ženske, odrasli in najmlajši, stari komaj šest let. Povzpeli smo se na vrh velikanke. Med potjo smo šteli stopnice in opazovali pogumneže na ziblinu. Seveda smo se tudi v dolino vrnil peš, se spuščali po otroškem ziblinu in se v dom vrnil na kosilo. Dokončali smo še vpise v dnevnik, zložili prtljago v avtobus in se polni novih doživetij odpeljali proti domu.

Med vožnjo smo pletli zapestnice, malo zaspali in veselo klepetali. Pa še vodnici Zinki smo s pesmico voščili za rojstni dan. Učenci so bili staršev veseli, vsem pa nam je bilo žal, da sta dva tako lepa dneva tako hitro minila.

Za MOPD Kočevje

Majda Terbuc

19. 10. 2019

Pohod mladih planincev iz Štalcerjev do Koče pri Jelenovem studencu

Ta pohod je bil namenjen predvsem učencem, ki so se letos prvič vpisali v planinski krožek. Seveda so bili sobotno jutro, 19. oktobra, dobrodošli tudi vsi ostali mladi planinci. Udeležilo se ga je 80 učencev iz vseh treh osnovnih šol. Poleg vodnikov in mentorjev se nam je pridružil tudi predsednik PD Kočevje, gospod Milan Mlakar.

Zaradi pomanjkanja avtobusov, nas je moral isti avtobus kar dvakrat odpeljati v Štalcerje. Čakanje smo si krajšali z zavezovanjem pohodnih čevljev in spoznavanju osnovnih pravil obnašanja planincev. Hoditi smo začeli ob 9. uri. Prvi postanek je bil ob pašniku s škotskim govedom, kjer so se otroške oči čudile posebnosti pasme in njenemu videzu. Postanki so bili še za spravljanje odvečnih oblačil, malico in pijačo. Pri Beljanovi koči nas je navdušil polh. Mirno je čepel sredi travnika in nas opazoval, mi pa njega. Nato je šel kar med nas in na drevo. Uživali smo v lovljenju padajočega listja in še marsičem.

Do Koče pri Jelenovem studencu smo hodili dobre tri ure. Koča je bila polna planincev, zato smo kar zunaj pomalicali, izpolnili dnevnik, se malo poigrali, fotografirali in odšli v dolino. Vse so že malo bolele noge, zato so bili otroci čakajočih staršev zelo veseli.

Za MOPD Kočevje

Majda Terbuc

7. 12. 2019

Pohod mladih planincev na Trdinov vrh (1178 m)

Na meglen in hladen sobotni dan, 7. 12. 2019, se je 55 mladih planincev treh kočevskih OŠ z mentoricami in vodniki podalo na najvišji vrh Gorjancev, na Trdinov vrh.

Pot je bila nezahtevna, a precej blatna. Pod vrhom je bilo opaziti že malo snega, tako da smo lahko naredili že kakšno kepo. Kam vso so letele in koga vse so zadele, pa naj ostane decembrska skrivnost.

Ob sestopu smo doživeli prvo presenečenje. Vsak udeleženec pohoda je dobil lepe in kvalitetne pohodne nogavičke. To dobrodelno gesto je izkazalo podjetje Intersocks, za kar se mu iskreno in najlepše zahvaljujemo. Temu je sledilo še drugo – ogled risanega filma v kinu v Novem mestu. Po kino predstavi smo se okrepčili v McDonalds-u.

Tako so mladi pohodniki sobotni dan prijetno preživeli v naravi in med prijatelji planinci.

Vam pa želimo vse dobro v prihajajočem novem letu in predvsem VAREN KORAK.

Lep planinski pozdrav.

Za MOPD Kočevje

Polonca Kalič

7. 12. 2019

Planinski izlet na Trdinov vrh

Mladi planinci smo se peljali proti naši izhodiščni točki za na Trdinov vrh. Avtobus nas je pripeljal zelo visoko. Do vrha smo imeli samo še eno uro.

Na vznožju hriba si nismo mislili, da bo tako blatno in da bo sneg. Snega je bilo res bolj malo, ampak dovolj za naše otroško veselje. Ko smo hodili po blatu, je bil občutek, kot da hodiš po sluzi in drselo je. Skoraj sem dvakrat padla. Na vrhu sem jedla pred vhodom cerkev. Na vrhu je meja s sosednjo Hrvaško, zato smo bili tudi na Hrvaškem, čeprav se ni videlo, da smo prečkali državno mejo. Navzdol smo šli po cesti, ker je bilo po markirani planinski poti preveč blatno. Vsi bi popadali in bi bili preveč umazani, da še na avtobus ne bi smeli iti. Po cesti pa je bilo veliko leda. Eni so se drsali in včasih tudi padli. Pri avtobusu so nam mentorji razdelili darilca od Miklavža, dobili smo nogavice.

Z avtobusom smo se odpeljali v Novo mesto, kjer smo si kinu ogledali film Mali Jeti. Po ogledu filma pa še v Mcdonalds. V veselem decembru so si lepa presenečanja res kar sledila. Hvala!

Vanja Pugelj, 5.a

OŠ Ob Rinži Kočevje

14. 12. 2019

Moč besede v objemu kočevskih hribov

V soboto, 14. 12. 2019, je v organizaciji Planinskega društva Kočevje potekal pohod do Koče pri Jelenovem studencu, kjer se je v sodelovanju z Osnovno šolo Ob Rinži letos že drugič odvil kulturni dogodek Moč besede v objemu kočevskih hribov. Z literarno-glasbenim dogodkom smo se pridružili mednarodnemu festivalu Brati gore, ki pod okriljem Alpske konvencije v tednu okrog 11. decembra, ko obeležujemo svetovni dan gora, poteka v različnih krajih po vsej Evropi. Festival Brati gore je bil zasnovan kot obeležitev svetovnega dneva gora leta 2015, njegov cilj pa je spodbujati organizacijo in izvedbo dogodkov, posvečenih goram in literaturi. Festival pomeni praznovanje kulturne raznolikosti in obenem spodbuja k povezovanju ljudi, umetnosti, kulture in gora. Na festivalu z najrazličnejšimi dogodki, ki promovirajo alpsko literaturo, sodelujejo šole, knjižnice, društva in posamezniki.

V Kočevju smo tako združili prijetno s koristnim in dan gora preko literature obeležili kje drugje kot – v hribih! Narava in hribi povezujejo. Planinci na gorskih poteh stran od ponorelega sveta najdejo stik z naravo, s sabo in drug z drugim. Podobno pa povezujejo tudi besede, stkane v verze. S svojo čarobno močjo nas popeljejo v neznane svetove, nam orišejo občutja, ki jih še nismo doživeli, in nam odkrijejo košček srca nekoga drugega. S tem pa nam dajo misliti in nam omogočijo čutiti in si predstavljati. Letos so učenke in učenci OŠ Ob Rinži interpretirali pesmi slovenskih avtoric in avtorjev, ki so jih navdahnile gore, posegli pa smo tudi po ljudskem izročilu in se navezali na misli znanih slovenskih alpinistov in pohodnikov. Ker gore in besede lahko prehajajo celo jezikovne bariere, smo slišali tudi pesmi v angleščini in hrvaščini. Kulturni dogodek so popestrili tudi mladi glasbeniki, ki so s svojimi glasbenimi nastopi sklenili krog povezanosti med umetnostjo in gorami. Zbrane je nagovoril predsednik Planinskega društva Kočevje, gospod Milan Mlakar, ki je poudaril pomen pohodništva za Kočevce ter pozdravil odziv mladih planincev, ki se vse bolj množično odpravljajo v hribe. Pri tem je opozoril na skrben in spoštljiv odnos do narave ter do sočloveka.

Za MOPD Kočevje,

Tinkara Hodnik